

Εργασία Οικιακής Οικονομίας

ΤΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΜΟΥ

Αναστασία Μαρινάκη

B3

Εισαγωγή

Η επίτευξη ενός υψηλού επιπέδου καθαριότητας σε μια πόλη σαν το Ηράκλειο δεν είναι εύκολη υπόθεση, αφού είναι μια πόλη με έναν πολύ πυκνό αστικό ιστό. Ο στόχος πρέπει να παραμένει οι κοινόχρηστοι χώροι να είναι καθαροί και διαθέσιμοι στους πολίτες, να είναι τοποθετημένος ο απαραίτητος αριθμός κάδων, οι κάδοι να είναι σε καλή κατάσταση πλυμένοι και καθαροί, και η αποκομιδή των απορριμμάτων να γίνεται σε καθημερινή βάση και μόνο βραδινές ώρες. Για την επιτυχή και αδιάλειπτη αποκομιδή των απορριμμάτων, απαραίτητος είναι ο αξιόπιστος μηχανολογικός εξοπλισμός αλλά και η σωστή διαχείριση του στόλου των κάδων. Λαμβάνοντας υπόψη την παλαιότητα αλλά και την διαρκή λειτουργία του μηχανολογικού εξοπλισμού κάτω από δυσμενείς συνθήκες, ιδιαίτερη πρόνοια πρέπει να δίνεται στην άμεση επισκευή των βλαβών που προκύπτουν. Συγχρόνως πρέπει να καταβάλλονται διαρκείς προσπάθειες για την ανανέωση και τον εκσυγχρονισμό του μηχανολογικού εξοπλισμού.

Κάποτε οι άνθρωποι στο Ηράκλειο ήτανε γνώριμοι μεταξύ τους, τα χαμηλά σπίτια γεμάτα αγκοκλήματα και μυρωδάτα λουλούδια και στα καφενεία οι άνθρωποι σύχναζαν για ένα ουζάκι τότε υπήρχαν και οι πλατείες με το πράσινό τους, τις ιστορίες τους και το ιδιαίτερο τους χρώμα. Με τον καιρό το Ηράκλειο άλλαξε. Τα σπίτια με τις αυλές αντικατέστησαν πολυκατοικίες, τα λουλούδια περιορίστηκαν στις γλάστρες στα μπαλκόνια, οι παλιές πλατείες εκσυγχρονίσθηκαν, έχασαν την ομορφιά τους, το χρώμα τους και όλα έγιναν τσιμέντο.

Σήμερα η κατάσταση που επικρατεί στο Ηράκλειο είναι απογοητευτική, αφού το πράσινο στην πόλη δεν εκτείνεται παρά σε μερικές δεκάδες στρέμματα. Η άναρχη δόμηση την τελευταία εικοσαετία εκτιμάται πως έχουν χτιστεί 20.000 αυθαίρετα και πολυώροφα κτίρια η έλλειψη νερού, κυρίως στην αρχή δεκαετίας του 90, αλλά και χαμηλή ιεράρχηση της αξίας πρασίνου, μετέτρεψαν το Ηράκλειο σε μια από τις ελληνικές τσιμεντούπολεις, σε σημείο να διεκδικεί μάλιστα μια από τις πρώτες θέσεις ανάμεσά τους. Στην πραγματικότητα το Ηράκλειο διαθέτει σήμερα μόλις δύο πάρκα του Θεοτοκόπουλου και του Γεωργιάδη και τα δύο όμως μαζί δεν ξεπερνούν σε έκταση τα 15 στρέμματα. Χαρακτηριστικό της κατάστασης πώς ακόμη και εκεί που γίνεται επέκταση του σχεδίου πόλης καθυστερημένα και ενώ ήδη έχουν χτιστεί αυθαίρετα οι μικρές νησίδες δεν δενδροφυτεύονται ,αφού προτεραιότητα έχουν η αποχέτευση και η ασφαλτόστρωση. Ακόμα και η κοπή των ελάχιστων δένδρων, γίνεται με συνοπτικές διαδικασίες και πολλές φορές χωρίς λόγο. Αλλά και στην περίπτωση χτισίματος νέας

οικοδομής, μπορεί να μεταφτευθεί σε άλλο σημείο ή να επαναφτευθεί στο ίδιο σημείο.

Η κατάσταση στο Ηράκλειο και σε άλλες ελληνικές πόλεις γίνεται μέρα με τη μέρα όλο και πιο αφόρητη, μια και για πάντα έχουν κατακλυσθεί από αυτοκίνητα και μηχανάκια, ενώ η ατμόσφαιρα επιβαρύνεται με νέους και παλιούς ρύπους. Δεν υπάρχει χώρος πια για τους ανθρώπους. Μέσα στα επόμενα 15 χρόνια προβλέπεται ότι τα αυτοκίνητα θα έχουν διπλασιασθεί. Κι όμως, οι πόλεις έχουν φτιαχτεί για τους ανθρώπους και όχι τις μηχανές. Και οι άνθρωποι έχουν φτιαχτεί για να περπατούν. Είναι επίσης υποχρεωμένοι να περπατούν. Οι μόνιμοι χρήστες των Ι.Χ και των δικύκλων δεν είναι η πλειονότητα. Την πλειονότητα αποτελούν οι πεζοί, μόνιμοι ή περιστασιακοί και τα λεγόμενα "εμποδιζόμενα άτομα" (άτομα με κινητικά προβλήματα, γυναίκες με παιδιά, με ψώνια, ηλικιωμένοι, παιδιά, προσωρινά τραυματίες κ.α) Τα δικαιώματά τους καταπατούνται βάνουσα, θωρούνται πολίτες β' κατηγορίας. Δεν βρίσκουν χώρο να βαδίσουν, τα πεζοδρόμια, πεζοδρόμοι, πλατείες είναι συνήθως κατειλημμένα από εμπορεύματα.

Οι παράνομες καταλήψεις των χώρων των πεζών έχουν λάβει τέτοιες διαστάσεις, ώστε ακόμα και το βάδισμα στην πόλη να έχει καταντήσει μια δύσκολη υπόθεση, και να

είναι σχεδόν αδύνατη, όταν συνδυάζεται με δυσμενείς καιρικές συνθήκες ή προβλήματα κινητικότητας. Έτσι αυτές οι απαράδεκτες μετακινήσεις πεζών, δημιουργούν ουσιαστικά ένα είδος κοινωνικού αποκλεισμού, όχι μόνο των ατόμων με αναπηρίες, αλλά και πολλών άλλων εμποδιζομένων ατόμων. Επί πλέον αυτός ο διωγμός των πεζών ενισχύει τη μεγαλύτερη στρέβλωση του κυκλοφοριακού προς όφελος ενός αντιπαραγωγικού και ακατάλληλου για τις πόλεις τρόπου μετακίνησης που στηρίζεται κυρίως στα ΙΧ αυτοκίνητα και στις μοτοσικλέτες, και έμμεσα τη ρύπανση, το θόρυβο και τα ατυχήματα που αυτός προκαλεί.

